

Die eeuwige generatiekloof!

Sinds kort kan men steeds meer vernemen over de zogenaamde 'verschoolsing' van de universiteit. De kwaliteit van het onderwijs zou achteruitgaan (niet bewezen, vanuit het buitenland zijn zelfs positieve geluiden te horen), de faciliteiten zouden niet toereikend zijn (ook voor de westerse wereld zijn de faciliteiten gemiddeld goed te noemen), en het budget zou te laag zijn (het budget is laag, maar of dat ook te laag is?). Toch, deze geluiden hebben we eerder gehoord.

Elke tien jaar staat er een nieuwe generatie studentenactivisten op. In de jaren '60 de provo's en de hippies, in de jaren zeventig de verschillende typen van communisten (trotskisten, maoïsten, stalinisten), in de jaren tachtig de punkers (anarchisten, autonomen), en nu in de jaren negentig de 'prag-

matici' (die inmiddels de bijnaam 'cv-hoeren' hebben gekregen). Zij organiseren zichzelf in studentenpartijen als DIS (UvA), en lopen wat te klagen bij de besturen van de universiteiten. Maar veel interessants komt er niet uit, anders dan wat terminologie als 'verschoolsing'.

Waarom ben ik, als actief student, daar niet van onder de indruk? Omdat het wederom de middenklassekinderen zijn die in opstand komen. Van huis uit luxe gewend, men heeft toch nooit hoeven werken, met eventueel een leuk feestje bij het zwembad, is men niet anders gewend dan dat aan de verwerde eisen per direct wordt voldaan. Echter, de universiteit wordt door een andere generatie geleid, namelijk de generatie die inmiddels de gevestigde orde vormt, de zogenaamde regenten van onder meer de PvdA. Deze generatie heeft een overgeromantiseerd beeld van die mooie jaren '60 en '70, toen zij als werkstudent tenminste nog

'echt' in opstand kwamen, met een ideologie en alles erop en eraan. Deze generatie heeft weinig op met de nieuwste generatie, en heeft het dan ook graag over... een schoolse mentaliteit.

Ik denk dat in de praktijk dan ook eigenlijk weinig mis is met de universitaire opleiding. Behoudens een paar opleidingen zit het eigenlijk wel goed. Dat echter kan de moderne student, die graag in opstand komt, niet interesseren. Het is nu eenmaal leuker om je eigen Maagdenhuisbezetting te organiseren dan om braaf je tentamens te maken en jezelf te verdiepen in het vakgebied waarvoor je hebt gekozen.

Er is dan ook niet zozeer sprake van een debat over de kwaliteiten van de universiteit, maar van een generatieconflict. En dat hebben we al eens eerder gezien, want iedereen ouder dan zeg veertig jaar heeft aan de Maagdenhuisbezetting meegedaan. Toch? Boys will be boys, tenminste, op de universiteit. ♦

Ivo Spanjersberg is actief student

Demonstrerende studenten op het Binnenhof.

